

HEVES ÉS VIDÉKE

TARSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETES - DIJ:
Egész évre . . . 8 kor. | Negyed évre . . . 2 kor.
Fél évre . . . 4 " | Egyes szám 20 fillér.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő:
DLUHOPOLSKY BERTALAN.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Heves és Vidéke” szerkesztőségéhez, az előfizetési és hirdetési díjak, valamint nyilttéri közlemények a „Heves és Vidéke” kiadóhivatalához címzendők

A Magyarországi kivándorlás.

Az „Egyesült Államok” kivándorlási bizottsága (Bevándorlási bizottság) európai körútjában Magyarországra is eljött, tanulmányozni azt a kérdést, hogy a magyarországi kivándorlás nem istápoltatik-e a hatóságoktól, s nines-e tudomása a kormánynak róla, hogy közegei elősegítik mesterséges uton a kivándorlást, mert másképen el sem képzelhető, hogy egy esztendő alatt 310 ezer munkaképes, kenyérkereső egyén vándoroljon idegen világrészbe munkát keresni, ahol már amugy is mintegy 100 ezer magyar állampolgár jár-kél munkanélkül, s veszélyezteti az existenciáját a többi, már évek előtt kivándorolt magyar munkásoknak.

Mi csak örvendeni tudunk az amerikai kiküldöttek megjelenésének, de kénytelenek vagyunk rámutatni arra, hogy nem jó helyen járnak a kérdést tanulmá-

nyozni, mert nem a főváros területe az a hely, a honnét az a háromszázezer egyén kivándorolt.

A vidéket kellett volna előbb bejárniok, s akkor meggyőződtek volna arról, hogy tulajdonképen mi az oka a magyarországi kivándorlásnak.

Akkor meggyőződtek volna arról, s elreferálhatták volna a belügyminiszter urnak is, hogy a megélhetési kényszer csak kevés esetben esábitja az embereket Amerikába, hanem az a néhány száz ügynök idézi elő Magyarországon a kivándorlást, a kiket, Misler Falk és még néhány német és holland ezég küld be az országba és azok a gaz magyar állampolgárok, a kik az ügynöki honorárium elnyeréséért, rá veszik az embereket az ország elhagyására, mindenféle hazug, aljas mesék feltalálásával, hogy minél könnyebben jussanak az olyan vérdíjhoz, amely sok ezer ember

anyagi és erkölcsi züllésének képezte kuforrását.

A magyarországi kivándorlás okát nagyon könnyű osztályozni és pedig:

Vannak olyanok, a kiket a megélhetés kényszere hajt Amerikába. Ezeknek a száma elenyészően csekély.

Nagy számmal vannak olyanok, a kik a katonai szolgálati kötelezettség elől menekülnek.

Vannak akik azért vándorolnak ki, mert itthon földhöz nem tudnak jutni, s egyedüli vágyuk, annyit szerezni, hogy néhány hold földet vehessenek.

A legnagyobb része a kivándorlóknak azok sorából kerülnek ki, a kiknek itthon is van már pár ezer korona értékű vagyonuk, de még többre vágnak, itthon azonban szégyenlik magukat, hogy alárendeltebb munkát vállaljanak. Ezek azok, a kiket a meggazdagodási vágy, a kapzsiság visz

A „Heves és Vidéke tárcája”.

Ember vadászat.

Írta: Zöldi Márton.

— A „Heves és Vidéke” eredeti tárcája. —

Az áldatlan 1850-ik esztendő márczius havának utolsó napjaiban Kerecsényi Imre volt honvédtüzérhadnagy, ki hónapok óta az Ilkey családnál rejtőzött, menekülni volt kénytelen.

Valaki feljelentette a zsandároknak. Annak a szomorú időnek legnyomorúságosabb, legundorítóbb hajtása a kém volt.

Este hat órakor történt, hogy egy fiatal szabómester, Kiss Pál, benyitott az Ilkeyék nagy fehér házába, mely a város szélén a Kőrösparcon terült el. A tornáczon Ilonával találkozott. Ilkey Péter hajadon leányával.

— Kisasszony, mondotta a fiatal szabómester, azt hiszem, ösmer engem?

— Igen, hangzott kissé határozatlanul.

— Én Kiss Pál vagyok, szabó mester, nagyon fontos üzenetet hoztam.

— Kinek?

— Az önök ispánjának... tetszik érteni?

— Kerecsényi Imre, mint ispán tartózkodott Ilkeyéknél, s többnyire a tanyán volt.

A fiatal leány félhomályban is látta,

hogy Kiss Pál arcát nyugtalanság önti el. A hangja is tompán csegett, mint a megriadt embereké. Megsejtette a veszedelmet. Gyorsan energikusan intézte a kérdést.

— Valami baj fenyegeti az ispánt?

— A legkomolyabb baj, kisasszony. Feljelentették s a zsandárok már talán utban is vannak üldözésére.

— Jézus Mária.

— Kisasszony, mondotta a fiatal szabó, itt az imádság nem használ. Meg kell menteni az ispán urat, azért jöttem.

Ilona kezét nyujtotta.

— Köszönöm.

— Arra még ráérünk... Tudom, hogy ön a menyasszonya... hol van a kedves uraatyja.

— Nines itthon, holnap estére várjuk. A szabó közelebb lépett.

— Akkor nekünk kell cselekedni... Hol van az ispán ur?

— Bent a dohányzóban.

— Annál jobb... menjünk hozzá.

Kerecsényi nyugodtan ült a dohányzóban, hol két gyertya mellett egy nagy angol újságot olvasott. Mikor meghallotta, hogy miről van szó, mosolyt erőtetett arcára. Megakarta menyasszonyát nyugtatni.

— Teringtét, mondotta, ha így áll a dolog, akkor egy házzal odább kell állani.

— Felkelt és Ilona vallára tette a kezét.

— Már harmadszor esik meg velem,

hogy rejtkehelyemet el kell hagynom. Megtanultam a bujdosás fortélyait. Különben is zsebemben van a külföldre szóló utlevél. Ne félj, Ilona, itt csak arról van szó, hogy az ember ne veszítsen el egy pillanatot sem. Hamar magamra kapom ezt a jó báránybőr bekecsét.

— A fiatal szabó elébe állt.

— Megálljon ispán ur, ezt a bekecsét én veszem magamra.

— Ön?

— Én. A kucsmát is. Termetünk meglehetősen egyforma.

— De mi czélja annak?

— A fiatal szabó arcán fájdalmas vonás húzódott végig. Tekintetéből, hangjából különös szomorúság áradt.

— Ne kérdezze, mondotta tétován, nekem önt meg kell mentenem. Meg, minden áron, még az életem árán is. Ehhez szükségem van bekecsre és a kucsmára. A zsandárok a nagy füzestől egész a szalontai erdőig engem fognak üldözni... Ön siessen, azalatt menekülni.

— De nem lesz önnek ebből baja?

— Semmi. mindenre gondoltam... Ne huzzuk beszéddel az időt.

Azzal gyorsan magára kapta a báránybőr bekecsét és kucsmát.

— Isten önnel, mondotta az üldözött honvédtisztnek és mielőtt még egy kérdést is intézhetek hozzá, elrohant.

Három órával később félhold sugara két

Amerikába. Ez képezi a kívándorlóknak legnagyobb számát, a mely az egész kivándorlásnak 60 százalékát teszi ki.

Igy általánosságban beszélve a kivándorlásról, nem is tűnik fel olyan megdöbbentően veszedelmesnek, mintha nézzük az 1906-iki év kivándorlást számokban feltüntetve. Különösen, ha a fajmagyar vidékeket vesszük figyelembe, itt a vérveszteség olyan megdöbbentő arányokat tüntet fel, hogy kötelesek vagyunk a belügyminiszter figyelmét már most felhívni, sürgős, radikális intézkedések megtételére.

Az 1906-iki év kivándorlása kerek számban 310 ezer lelket számlált (csak az utlevéllel kivándorolt egyének vannak felvéve) az 1905-iki év 196.684 kivándorlójával szemben tehát 113.316 főnyi emelkedést tüntetve ki.

Ha pedig az 1907-iki év első hat hónapjának kivándorlási statisztikáját vesszük figyelembe, akkor arra az eredményre jutunk fejtegetésünkkel, hogy Magyarországon a kivándorlási láz valóságos járványnya fejlődött.

Az ország biztonsága érdekében is sürgős intézkedésekre van szük-

ség, mert a hadköteles fiatalság közül éppen a legegészségesebb anyag vándorolt ki, és érezhető volt ennek hatása a legutolsó sorozásoknál, a mikor alig tudták a szükséges létszámot elérni, azt is csak úgy, hogy már fegyverfogásra alkalmatlan egyéneket is kénytelenek voltak besorozni, hogy a kieserélésre szükséges anyag mennyiséget előteremteni tudják.

A munkáskéz hiánya tehát azért érezhető olyan nagyon, különösen a magyar vidékeken, mert éppen a java, munkaerőben levő egyének vették kezükbe a vándorbotot, sok helyütt itt hagyva családjukat a legnagyobb nyomorban, a községbeli embertársaik jó szívére bízva családtagjaikat.

És hogy Amerikában sincsen olyan rózsásan jó dolguk a magyaroknak, mint évekkor előbb, az is bizonyítja, hogy a magyar vidékekre Amerikából beérkező pénzek összege 26 millió koronával kevesebb, mint a tavalyi év elmúlt hasonló időszakában.

A visszavándorlásra is nagyobb az Amerikában élő magyarság körében a hajlandóság, mint más-
kor, azonban a szegényérzet tartja

őket vissza, hogy mindennélkül jöjjenek vissza, soknak az anyagi eszközök sem állanak rendelkezésükre, s itt ismét csak a kormányhatalomnak kellene közbelépni, hogy a visszavándorlást elősegítse minél sürgősebben, a míg néhány ezer magyar embert az éhenhalástól is meg lehet menteni, és itthon még munkára is fel lehet őket használni. A visszatelepítés módjaira a kormánynak konkrét célra vezető javaslatokkal kell elő állni, a melyek keresztülvitelét a kormánynak sürgős teendői közé kell besorozni, ha a kívánt eredményt elérni akarják a következők: Üszkösödni készülő sebet csak gyors operációval lehet meggyógyítani.

Már évek óta mételyezi a magyar munkásnépet: a vérbe ment át, a kivándorlás tehát sürgős és gyors gyógyítást kíván.

H I R E K.

— **Eljegyzés.** Pethes József hevesi telekkönyvvezetői írnok, e hó 15-ikén váltott jegyet Hauer Irmuska urleánnyal.

— **Szent-István napja.** E hó 20-ikán ünnepelte a magyar nemzet, első koronás

zsandár szuronyból esalt ki apró sugarkat a kigyós mizsei országuton. Az egyik zsandár értelmes, magas homloku ember volt, tömött szőke bajusszal. Társa, ki mellette haladt, alacsony zömök férfi volt, degenerált, közömbös arccsal, melyből a ferde nagy orr, ijesztően emelkedett ki.

— Bizonyos, kérdezte az alacsonyabb zsandár, hogy erre szókott meg?

— Egész bizonyos, válaszolt a másik. A pék látta. Már tegnap óta leselkedik utána.

— Komisz ember az a pék, mondotta a butaképű zsandár.

A másik vállat vont.

— Hát igen, kém, spiczli... Olyannak is kell lennie.

Nekünk mindenestre megkönnyítette a munkánkat. Pontosan leírta, hogy milyen báránybőr bekecs és kucsma van rajta. Az idő sokkal hűvösebb, semhogy utközben levethetné... Azt hiszem, holnap délre már vason kísérik vissza.

Az értelmes arcú zsandár jóslása nem vált be. Ez az ember nem szívesen teljesítette azt a szolgálatot, mit hivatása elébe szabott. Nem törődött volna vele, sőt talán örült volna titkon, ha az üldözött honvédtiszt megmenekül, a nélkül, hogy őt, a zsandárt, szolgálati mulasztás terhelve volna. De a szolgálatot szigorúan értelmezte. Már éjjel volt, mikor a csorvasi csárdást felzörgette... Valószínűnek tetszett, hogy az üldözött ember itt tartja az első pihenőt.

A csárdás sietve nyitott ajtót a hatalom rettegett fegyveres embereinek. Arra a kérdésre, hogy nem volt-e ott estétajt egy báránybőr bekecses és kucsma uri forma ember, sietett a következőt válaszolni:

— Dehogyan nem, nincs egy órája sem, hogy itt járt. Piritóst evett és három fél-

meszely bort ivott. Egy kis szalonnát is vitt magával az utra.

— Hát arról nem beszélt, fagatta a zsandár, hogy honnan jön és merre igyekszik?

— De igen, válaszolta a csárdás. Elmondta, hogy a biesei tanyáról jött, amelyik az Ilkey uraságé, hogy ott ispán volt, de most valami baj miatt el kellett gyűnnie. Az éjzaka Csabán fog meghálni, ott sok az ösmerőse. Emlegetett valami Rolkót...

— Rolkót?

— Igen.

— Hajnalban a két zsandár Csabán volt, hol az ott állomásozó zsandárok segélyével megtalálták Rolkó házat. Az öreg ur már ébren volt és készséggel adott választ a zsandároknak.

— A Kerecsényi urat keresik? Itt volt.. Félórája sines, hogy elment... kocsit kerített és áthajtott Gyulára... Azt mondta, hogy sürgősen kell beszélni Mitvay Sámuel szürszabóval, kinek a fiával együtt szolgált.

Negyedóra mulva a két zsandár forspontos kocsin ült és egy jó óra mulva már ott álltak a Mitvay szürszabó udvarán. Az atyamester esodálkozva válaszolt a zsandárok kérdésére.

— Hát nem tetszettek vele találkozni a vármegyeház utcában... Nincs negyed órája sem, hogy innen elment. Valami sürgős dolga van, Kőtegyházán, az olasz papnál... Az öreg Argyelánál.

A zsandárok délben ott voltak Argyelán tisztelendő urnál, egy patriarkális szakálu öreg papnál, ki nyíltan egyenesen válaszolt. Hogy láttam-e? Persze, hogy láttam. Itt szilvoriómozunk jó félóráig. Meg is dicsérte a szivoriumomat Csak azt

aprehendáltam, hogy nem akart ebédre itt maradni.

— Hova ment?

— Sarkadra, a Bajesy urasághoz...

Bajesi, egy vidéki kis földbirtokos, ki nagyott hallott, hosszasán mondta el, hogy az üldözött ispán mikor érkezett és mikor indult el. Ugy tudja, hogy Szalontára ment.

Szalontán is megtalálták nyomát a bekecses, kucsma embernek. Nagyváradon is, egy nappal később Belényesen is... Mindenütt előttük járt, de elfogni nem tudták.

Ez az embervadászat a jóindulatu zsandárt is izgalommal, dühvel, töltötte el. Az embertelen foglalkozás megfosztotta nemesebb tulajdonaitól. Szitkozódott, káromkodott...

— Ha utólérem, agyonlövöm, mint a kutyát.

De Nem érte utol... Az erdélyi határon elenyészett minden nyom... A két zsandár agyonhajszolva, elkeseredve tért vissza a kétheti eredménytelen embervadászatból.

* * *

Az üldözött szabó egy nappal hamarabb ért vissza. Lelkesség sugárzott az arcából. Érezte, hogy hőstettet vitt véghez.

Késő este volt, mikor beállított Ilkeyék házába. Átadta a kisasszonynak a kucsma és bekecses. Hálásan szorongatták a kezét. Az öreg Ilkey megölelte.

— Derék fiu vagy öcsém.

A fiatal szabó nagyot sóhajtott.

— Kénytelen voltam az lenni, mondotta szemét lesütve, mert az áruló, a feleséggel nagybátyja volt, ha elfogták volna, akkor agyonütöttém volna a spiczlit...

királyának nevenapját, melyet a kegyelet nemzeti ünneppé avatott. Ezen az ünnepen tör ki a szívből a bus ének és száll föl az eget Urához: „Ah, hol vagy magyarok tündöklő csillaga; ki voltál valaha országunk istápjá.”

— **A budapesti dinnye kiállítás** jutalmazottjai között mint értesülünk, ezüst érem kiváltására jogosító oklevelet dr. Remenyik István hevesi kertészete kapott. Örömmel közöljük e hirt mely a hevesi dinnye értékét emeli.

— **Beiratás.** A helybeli izr. hatosztályu népiskolában az 1907—1908-iki tanévre a beiratások f. é. augusztus hó 28. 29. és szeptember 1-én d. e. 9—12 óráig eszközöltnék az iskola épületben. A tanulók beiratásuk alkalmával szüleik vagy azok helyettesei kíséretében kötelesek megjelenni. Minden növendék felvételi díj címén 2 kor. és az orsz. tanítói nyugdíj alap javára 30 fillért tartozik fizetni. Tandíjmentesség, vagy a tandíjnak részbeni elengedése iránti kérvények f. é. szeptember hó 3-ig nyújtandók be Spitzer Vilmos iskola-
széki elnökhöz. Az elnökség.

— **Jönnek a huszárok.** Ez a mondat szállt szájról szájra városunkban e hó 23-ikán. Ugy déltájban nagy porfelleg jelezte jöttüket. Csakhamar megnyiták az ablakok s kívánsai leányfejek kandikáltak a szép huszárokra; azok pedig nyalkán lépdeltek el büszke paripáikon. Másnap reggel azonban, a lányok és menyecskék nagy szomorúságára, elvágtattak, hogy a Hatvan és Füzesabony között tartandó nagy gyakorlaton részt vehessenek.

— **Megrugta a ló.** Az itt átvonuló, egy éjjel időző huszárok közül már van egy áldozat. Toth Pál beodrai (Torontál m.) születésű közhusár, amint lovát az istállóba akarta hajtani, a ló hátra rugott és Toth Pált hasba rugta; úgy hogy most betegen fekszik. Felgyógyulásához van ugyan egy kevés remény

Színészet Hevesen.

Szigeti Jenő színigazgató válogatott, de rék tagjaival, egy hét óta szórakoztatja kitűnő előadásaival a színházba járó közönséget.

Az előadások correctnességét és élvezhetőségét nagyban emeli, hogy a társulat tagjai nagyobb része téli, állandó színházak tagjai, s csakis a nyári szünidőt töltik újra munkával e társulatnál. Van itt a fővárosi népszínház, a pozsonyi, miskolci és szathmári színházak első rendű tagjaiból egy néhány, a társulat többi tagjai ezekkel szemben méltán felveszik a versenyt, mert szintén a vidéki színészet kiváló s az országos színész egyesület tagjai.

Az eddigi erkölcsi siker meg volt, de elmaradt az anyagi? Gyöngénél-gyöngébb társulatok fordultak már meg Hevesen és mégis rendes pártolásban részesültek. Mi lehet ennek az oka? Fölvívjuk jó közönségünk figyelmét a társulat repertoírjára.

Előkészületen a következő darabok vannak: Vig özvegy, Rab Mátyás, Milliórdos kisasszony, Tolvaj asszony, Elnémult harangok, Bus özvegy, Ördög, stb. stb.

Egy kis jóakarát s e derék társulat igazgatója nem távozik annak idején defici-zittel városunkból.

Meghívó.

A Hevesi Tej és saját egyéb gazdasági termékeit értékesítő szövetkezet 1907. évi szeptember hó 8-án d. u. 3 órakor Hevesen saját helyiségében *rendes évi közgyűlést tart*, melyre a t. részjegyesek tisztelettel meghívotnak.

H ves, 1907. aug. 24.

Az igazgatóság.

3. sz.

biz. 1907.

Hirdetmény.

A hevesi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság 1907. évi augusztus hó 5-án 2677. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhírré teszi, hogy Kisköre községre vonatkozólag az 1886. XXIX., 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. cikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tértetvén, a helyszíni eljárás a nevezett községben 1907. évi szeptember hó 2-án fog kezdődni. A kitűzött határnapon a telekkönyvi és kataszteri birtokrészletek azonosítása veszi kezdetét. Az a nap amelyben a betétszerkesztő bizottság a helyszínen a további teendőit megkezdi, a községi előjárósággal külön fog közölni.

Ennélfogva felszólítanak:

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt annak idején jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése véget a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886. XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889. XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7., és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogait ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezménytől elesnek.

A kiskörei betétszerkesztő bizottság,

Nemcsik Kálmán

kir. ítéltáblai bíró.

Petrovác Ferencz

betétszerkesztő.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 63,
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:
Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-
rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők,
boronák,
szorvetőgépek, Planet jr. kapálók,
szecskavágók, répavágók, kukorica-morzsolók, darálók,
őrlemalmok, egyetemes acél-ekék, 2- és 3-vasu
ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Egy jó családból való fiu szabó tanoncúl felvétetik. Ezim a kiadóhivatalban.

LOKOMOBILOK, GŐZCSÉPLŐGÉPEK, BENZINMOTOROK, ARATÓGÉPEK, TALAJ-
MIVELŐ ESZKÖZÖK, TELJES MALOMBERENDEZÉSEK, STB. STB.

Kivánatra szivesen küldünk árjegyzéket és költségvetést.

MAGYAR KRESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

A Magyar kir. államvasutak gépgyárának vezré-
ügynöksége, Budapest.

A HEVES ÉS VIDÉKE KIADÓHIVATALA

ADLER JÓZSEF könyvnyomdája

HEVESEN.

Alapszabályok ..... Zárszámadások ..... Egyházi, községi ..... És egyéb hivatalos ... Nyomtatványok ..... Körlevelek ..... Levélborítékok ..... Számlák ..... Levélfejek ..... Falragaszok	<p style="text-align: center;">Elvállal és készít izléses kivitelben mindennemű NYOMTATVÁNYOKAT jutányos árak mellett. Vidéki rendelések pontosan teljesítenek.</p>	Béli és menyegzői ... Meghívók ..... Eljegyzési ..... Kártyák ..... Étlapok ..... Tánczrendek ..... Névjegyek ..... Gyászlapok ..... stb. a nyomdai szakba vágó nyomtatványok ..... készítése .....
---	---	---

Községi és ügyvédi nyomtatványok raktára.

Hirdetések a legjutányosabb árban vétetnek fel.